

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/66/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

155/2014. számú (VII. 10.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹**, 2014. január 30-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. július 10-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint, a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. január 30-án, postai úton terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2014. január 17-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos panaszt kíván tenni az alaptalan és jogszerűtlen rendőri intézkedés 07020-205/2014. számú szabálysértési ügyében a B. - i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztálya ellen.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. január 17-én, az esti órákban harmad magával (kiskorú fiával és húgával) a „Meggyfa” sörözőben tartózkodott, ahol békésen, csendben fogyasztották az előzőleg kikért italaikat. Miután azokat elfogyasztották, úgy döntöttek, hogy lassan haza kellene menniük, hiszen a panaszos cukorbetegsége révén ennie-innia kell, illetve a gyógyszerek időben történő bevétele indokolt a számára. Azonban hirtelen, mint égből a

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

villámcsapás egyenesen az asztalukhoz ment, minden előzetes bemutatkozás nélkül két, szolgálatát teljesítő rendőr (M. S. r.tzls. és Sz. F. r. örm.), mint intézkedő rendőrök, akik a panaszos igazoltatása után a táskáját átkutatták, miközben a panaszos tájékoztatta a rendőröket a nála lévő 9 mm-es gáz-és riasztófegyverről, aminek az engedélye a nem messze lévő hétvégi házukban maradt.

A panaszos ekkor jelezte a rendőröknek, hogy a szükséges papírokat be tudja mutatni a húga, vagy az ott tartózkodó neje. A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy cukorbeteg és nem tudja nélkülözni a gyógyszereit, illetve a táplálékot és folyadékot különben rosszul is lehet, de ezt szintén megtagadták a rendőrök, úgyszintén a panaszos nejének telefonon keresztül történő értesítését is.

A továbbiakban nyilvánosan, a többi ott tartózkodó vendég, a csapos (tulajdonos), illetve a 8 éves kislánya szeme láttára a falhoz nyomták, miközben szólt a begipszelt, megműtött jobb kezéről, amit jól megszorítván a falhoz vágták és a szétterpesztett lábait szétrúgva ruházatát átvizsgálták. A panaszos elmondta, hogy ez minden tekintetben traumát és jogtalan megaláztatást, lejáratást jelentett a számára, hiszen ezt a cselekményt, ilyen módon, mindenki szeme láttára hajtották végre úgy, mintha egy bűnözővel szemben járt volna el a rendőrség.

2014. január 20-án a gipszsin levétele után ugyan kiderült, hogy elég súlyos szövődmény keletkezett az említett testrészén, illetve a vércukorszintje is jóval megnőtt, nem is beszélve a kislánya állapotáról, akit sokk ért, lelkileg nagyon megviselte az eset, pszichológus igénybevétele indokolt.

A feltett kérdésre az intézkedő rendőrök csak azt közölték vele, hogy „csak egy rutin ellenőrzés, mert a rosszfiúk a kocsmában vannak”. (A panaszos ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy ez a kijelentés talán nem igaz, hiszen azok a rács mögött vannak.) A panaszos a rendőrökkel folytatott párbeszédre és a megállapodottakra tekintettel jelentkezett 2014. január 20-án a B. - i Rendőrkapitányságon a „Fegyverviselési engedély” bemutatására, illetve a „Lefoglalási jegyzőkönyv” nélkül elkobozott alig 7 cm hosszúságú bicskájáért, amit csak napok után nagy nehezen, második nekifutásra, újbóli odautazása (32 km) alkalmával kapott vissza, a szintén elvett téli sapkáját azonban azóta nem kapta vissza.

Döbbenetben állt a történetek után, hogy ez miért így történt meg vele, egészen addig, amíg a meghallgatása meg nem történt a fent említett kapitányságon, amikor fény derült arra, hogy nem is „rutin ellenőrzés”, hanem egy lakossági alaptalan, lejárató bejelentés áldozatai lettek a családjával.

A panaszos erre tekintettel kéri a Testületet, hogy a szabálysértési ügye kapcsán előfordult rendőri intézkedés szabálytalanságai és az őt ért alaptalanul, megalázó módon, illetve a fentiekben megnevezett kislányát ért lelki- testi, egészségügyi károsodás mihamarabbi kivizsgálását, a vétkesek (bejelentő, a bejelentés jogszerűségét) felelősségre vonását, hiszen jogi úton kénytelen lesz elégtételt kérni, mivel hogy nem szeretné, hogy a jövőben még egyszer alaptalanul, jogszerűtlenül hasonló előforduljon vele és családjával.

2) A panaszos becsatolta, a 2013. december 29-én kelt, kézműtétjéről készült kórházi zárójelentést.

A zárójelentésből kiderül, hogy a panaszos otthonában favágó korong sértette a jobb kézhátát, amelyen 9 cm-es seb keletkezett, valamint a korong átvágta mindkét feszítő inat. A sebet kitisztították, kimetszették és rekonstruálták a feszítő ínakat, majd gipszsinbe helyezték. Az ellátó orvos javasolta, hogy a panaszos jelentkezzen a házi orvosánál a vércukorszint beállítására.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult az F. Megyei Rendőrfőkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az F. Megyei Rendőrfőkapitány a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszügy kapcsán elkészített, 2014. március 17-én kelt átíratát, amelyből az alábbiak állapíthatók meg.

A szolgálatot teljesítő körzeti megbízott M. S. r. törzsszázlós állampolgári bejelentés ellenőrzése céljából érkezett a helyszínre. A bejelentő G. Zs. r. százados, helybéli lakos volt, aki korábban a B. - i Rendőrkapitányság állományában, jelenleg más rendőri szervnél teljesít szolgálatot. A bejelentés tartalma szerint a faluban már több ízben láttak egy ismeretlen férfit, akinek állítólagosan fegyvere van, nem fél azt használni, és bárkivel szemben meg tudja magát védeni – ez az ismeretlen a bejelentés szerint éppen az M. presszóban tartózkodott.

A kellő hely-és személyiségismerettel rendelkező körzeti megbízott a presszóban igazoltatta az ismeretlen férfit, aki eleinte úgy nyilatkozott, nincs nála igazolvány. A bejelentés tartalmára tekintettel ruházat-és csomagátvizsgálásra került sor, amelynek során a személyazonosító igazolványa mellett egy gáz-és riasztófegyver is előkerült a táskájából. Az intézkedés alá vont csupán az átvizsgálás közben jelezte, hogy fegyver van a táskájában, de tartására, viselésére vonatkozóan nem tudott a helyszínen bemutatni engedélyt. A nevét, adatait illetően a panaszos valóban hivatkozott egy környékbeli hétvégi házra, de annak pontos címét nem tudta és a birtokában lévő hatósági igazolvány csak B. - i lakóhelyet és tartózkodási helyet igazolt. Az intézkedés alá vont nem közölte egészségügyi problémáit a rendőrökkel, sőt ezzel szemben sört fogyasztott, valamint annak további fogyasztását kilátásba helyezte, és több üres üveg is volt az asztalon. A rendőrség észlelte, hogy a panaszosnak be van gipszelve a keze, így a rendőrök erre tekintettel a panaszossal szemben körültekintően jártak el. A panaszos sapkáját nem vették el; a biztonsági okokból történő hazaszállítása közben a szolgálati gépkocsiban hagyott bicskáját – nem volt közbiztonságra különösen veszélyes eszköz – néhány nappal később a rendőrkapitányságon magához vette.

Az eset összes körülményére tekintettel a panaszost előállították, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján a B. - i Rendőrkapitányságra. A rendőrkapitány elmondta, hogy a panaszossal szemben nem alkalmaztak kényszerítő eszközt. A panaszosnak a rendőri intézkedés során sérülése nem keletkezett, betegségben nem szenvedett, az intézkedéssel szemben panasszal nem élt. A rendőrkapitányságon a gáz-és riasztófegyvert lefoglalták, a lefoglalásról jegyzőkönyvet készítettek, majd a panaszost szabadon bocsátották. A panaszos ellen az intézkedő rendőrök feljelentést tettek lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés gyanúja miatt.

A panaszost, mint eljárás alá vont személyt 2014. január 20-án hallgatták meg. A fegyverviselési engedélyét bemutatta, így erre tekintettel visszaadták neki a gáz-és riasztófegyverét.

2) M. S. r. tzls. 2014. március 21-én kelt jelentésében az alábbiakat mondta el a sérelmezett intézkedéssel kapcsolatban.

M. S. r. tzls. jelenti, hogy a panaszossal szemben, a helyszínen igazoltatást, ruházat- és csomagátvizsgálását, valamint előállítását fogatosították.

A rendőr elmondta, hogy a helyszínre állampolgári bejelentésre érkeztek ki. A bejelentés tartalmazta, hogy a faluban többször láttak egy ismeretlen embert, akit hallottak arról beszélni, hogy fegyvere van és nem fél azt használni, bárkivel szemben meg tudja magát védeni. G. Zs. r. szds. telefonon jelezte, hogy a faluból őt keresték meg többször ezzel a problémával, mivel a lakosok féltek a férfitől és jelezték a részére, hogy a férfi éppen az M. presszóban van. G. Zs. r. szds. ekkor telefonált M. S. r. tzls-nek, mivel tudta, hogy ő van járőrszolgálatban. Kérte, hogy amennyiben szolgálati feladataik engedik, tartsanak egy ellenőrzést a kocsmában. A küldésről M. S. r. tzls. jelentést tett a szolgálatparancsnoknak, akinek már G. Zs. r. szds. is előzetesen jelezte a bejelentést, valamint M. S. jelentette a TIK felé is, hogy Ú. településen bejelentésre intézkedést kezdeményeztek.

A rendőr elmondta, hogy a helyszínen az évszakknak megfelelő szolgálati öltözetet, rajta jól látható mellényt és azon a jelvényüket viselték, amelyek együttesen igazolják a rendőrt. A kocsmába belépve köszöntek, közölték, hogy a B. - i Rendőrkapitányságról vannak és általános ellenőrzést tartanak, így mindenki készítse elő az iratait. Tekintettel arra, hogy az Ú. községi lakosok nagy részét M. S. ismerte, így ahhoz az asztalhoz ment az intézkedést megkezdeni, ahol a számára ismeretlen személyek ültek, és felszólította őket személyazonosságuk igazolására.

A rendőr elmondta, hogy a panaszos táskáját azért vizsgálták át, mert a bejelentés alapján gyanú merült fel arra vonatkozólag, hogy a panaszos fegyvert tart magánál. A panaszos elmondása alapján nem volt nála fényképes igazolvány, amivel hitelt érdemlően tudta volna magát igazolni. A táskája átvizsgálása közben a panaszos jelezte, hogy van nála egy gáz-és riasztófegyver, amely a táskájából valóban előkerült, azonban az annak viselésére jogosító engedélyt nem tudta a helyszínen bemutatni. A táska átvizsgálása során előkerült a panaszos személyigazolványa és laccímkarttyája is.

A panaszos a laccímkarttya alapján csak B.- i laccímmel és tartózkodási hellyel rendelkezik, a hétvégi házában a pontos címét megadni nem tudta, csak azt, hogy a L. dűlőben található. A panaszos állította, hogy rendelkezik a fegyverhez szükséges engedéllyel, azonban azt otthonában hagyta, azonban az intézkedés biztonságos és szakszerű lefolytatása, és a dokumentációk elkészítése érdekében a kapitányságra történő előállítás volt indokolt. Azt nem jelezte a panaszos, hogy bárki a kapitányságon be tudná mutatni az engedélyt. A rendőr ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy a viselési engedélyt a panaszosnak magánál kellett volna tartania, önmagában ha van engedélye és azt nem tartja magánál, már szabálysértést valósít meg. A rendőrnek nincs lehetősége az engedély ellenőrzése érdekében bárkit a lakásába szállítani, akár csak egy vezetői engedély megléte esetén.

A rendőr elmondta, hogy a panaszos az M. presszóban sört fogyasztott, több üres üveg is volt az asztalon és nem közölte, hogy lenne valamilyen idült betegsége. Annyit közölt, hogy ő még szeretne további sört fogyasztani, amelyre nem adtak neki lehetőséget az intézkedés befejezése okán. A panaszos semmilyen egészségügyi problémáját nem jelezte az intézkedés során.

A panaszos nem jelezte, hogy kéri a felesége kiértesítését sem ott, sem később, mert az M. presszóban testvérével alkoholt fogyasztottak, mert az ő születésnapját ünnepelték és majd ügyis értesíti a hozzátartozóit.

A rendőr elmondta, hogy azért vizsgálták át a panaszos ruházatát, mert a panaszos csomagjának az átvizsgálása során előkerült a gáz-és riasztófegyver, illetve a személyes okmányai, továbbá kényszerintézkedés alá volt vonva. A panaszost felszólították, hogy a ruházatát át fogják vizsgálni, és arccal álljon a fal felé, valamint tegye szét a lábait. Ezzel kapcsolatban a rendőr tájékoztatta a Testületet, hogy természetesen látták, hogy a panaszos keze be volt gipszelve, így erre tekintettel nem szorították meg a kezét, még bilincset sem alkalmaztak, csupán a gipsz és a test közötti részt vizsgálták át a ruházatában, hogy nincs-e valami még elrejtve. A panaszos ruházatát az M. presszóban vizsgálták át. A panaszos az intézkedés során is üvegből szeretett volna sört inni, és végig passzívan, többszöri felszólításra hajtotta végre a rendőri utasításokat. A ruházatátvizsgálás közben a panaszos többször megfordult, a többi vendég előtt közölte, hogy ő még sört akar inni, ezért felszólítást követően a hátánál fogva a falnak támasztották a biztonsági szabályok érdekében. A panaszos ruházatának átvizsgálását a tanult intézkedés taktikai elemeinek alkalmazásával hajtották végre, a biztonságos végrehajtás érdekében a falhoz támasztották a panaszost és a lábait a tanult módszernek megfelelően, térdel támasztották ki. A lábait nem „rúgták szét”. A rendőr elmondta, hogy az intézkedés során a panaszos nem jelzett sérülést, amit az intézkedés során szenvedett volna el.

Az intézkedés állampolgári bejelentésre történt, az Ú. községi M. presszóban. A rendőr, mivel a településen sok embert ismer, ezért kezdte meg az intézkedést a számára ismeretlen panaszossal szemben. A bejelentés szerint ugyanis, egy ismeretlen személynél valamilyen fegyver lehet, és elmondása alapján nem fél azt használni. Az intézkedés célja a fentiek alapján a rendőrök részéről egy általános ellenőrzés volt, hogy a kocsmában tartózkodók közül kiszűrhessek az esetlegesen jogellenes cselekményt elkövető személyeket.

Az intézkedés során egy gáz-és riasztófegyvert foglaltak le. Tekintettel arra, hogy a panaszos nem tudta igazolni annak jogszerű tartását, így a fegyvert, mint szabálysértés tárgyát foglalták le. A lefoglalásról jegyzőkönyv is készült, amelyből egy példányt a panaszos is kapott. A rendőr emlékezete szerint 2014. január 20-án mutatta be a panaszos a viselési engedélyt a B. - i Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságának.

A panaszos a bicskát első alkalommal az intézkedés végén visszakapta, mert az nem volt közbiztonságra különösen veszélyes eszköz. A panaszos az intézkedés során jelezte, hogy ő nem talál haza a kapitányságról, ezért kérte a rendőröket, hogy vigyék vissza a kocsmába, mert ő még sörözni akar, és majd onnan haza megy. Itt a rendőr vissza szeretne utalni arra, hogy mennyire voltak egészségügyi panaszai és volt szüksége a gyógyszereire a panaszosnak.

M. S. kérésére, a panaszost, előállítását követően a kollégák hazavitték az általa megjelölt címre, azért, hogy a főúton az esti órákban gyalogosan közlekedve ne baleset érje, vagy el ne tévedjen. A panaszos a hazaszállítása során felejtette a rendőr gépjárműben a bicskáját, amelyet a rendőrök a kapitányságon biztonságba helyeztek azért, hogy később visszaadhassák azt a panaszosnak. Amikor a panaszos megjelent a kapitányságon (január 20-án) rendezni az ügyét, azonnal visszakapta az autóban felejtett bicskáját.

A rendőr elmondta, hogy a panaszos sapkáját se nem vették el, se nem foglalták le. A rendőr arra sem emlékszik, hogy volt-e egyáltalán a panaszoson sapka. Semmi ok nem volt egy sapka lefoglalására, ez a rendőr szerint valóban az események sarkítása.

A panaszos meghallgatásáról M. S. r. tzls. nem tud nyilatkozni. Az általa foganatosított intézkedés kapcsán ilyenre nem került sor, az az eljárást lefolytató szabálysértési hatóság feladata. M. S. megállapította a szabálysértést, amely miatt feljelentést tett a panaszos ellen, majd az eljárás tovább folyt a szabályos módon.

A panaszos a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolást, az előállítással összefüggő tájékoztatást szóban kapta meg, élelmezést nem kért, betegségben – nyilatkozata szerint – nem szenvedett. Mindezeket az előállításról készült jelentéshez tartozó nyilatkozat aláírásával elismerte. A gáz-és riasztó fegyver és a hozzá tartozó lőszer lefoglalásáról szóló jegyzőkönyv egy példányát átvette.

A rendőr meg kívánja jegyezni, hogy az intézkedésnél jelent volt G. Zs. r. szdsz., újbaroki lakos, aki a bejelentést tette és a kocsmában történt intézkedés körülményeit alá tudja támasztani. A panaszos az intézkedés során egyetlen sérelmét jelezte, hogy nem ihat több sört, de egyébként sem a családja jelenlétét, sem egészségügyi problémáit, sem a lefoglalást nem sérelmezte. Meglátása szerint az intézkedés sem a kocsmában, sem a kapitányságon nem volt megalázó, azt a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően, szakszerűen hajtották végre a bejelentésből rendelkezésre álló információkat figyelembe véve. A kocsmában történt intézkedés közben a többi vendég előkészítette az iratát, tovább beszélgettek, láthatóan senki sem foglalkozott a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedéssel, közben a panaszos hölgy társa tovább fogyasztotta a sörét, majd a fiúval együtt az intézkedést követően elhagyta a kocsmát. A rendőr megjegyzi továbbá, hogy a panaszos többször elmondta, hogy a rendőrségnek több helyen is tolmácsolt már, benne van a tolmács jegyzékben, mivel románul tud tolmácsolni, és több kapitányságon is vannak jó kapcsolatai. A rendőr szerint további kérdést vet fel, hogy a panaszos nemcsak az intézkedés során nem jelezte semmilyen panaszát, de január 20-án sem jelzett semmit, amikor a bicskei szabálysértési hatóságnál megjelent.

3) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszos előállítása 2014. január 17-én 18 óra 10 perctől 20 óra 10 percig tartott.

A panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatást, a 31. § (1) bekezdése szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, a 33. § (2) bekezdés a) pontja szerint magát hitelt érdemlően igazolni képtelen személy, valamint a 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerint a szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítását foganatosították. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény leírása alapján M. S. r. tzls. állampolgári bejelentést kapott, hogy az M. presszóban egy férfi van, aki régebben azt hangoztatta, hogy fegyvere van és nem fél senkitől, mert meg tudja magát védeni vele. A rendőr a helyszínen megjelenve, a sörözőbe belépve intézkedés alá vonta a panaszost, aki a rendőrnek fényképes igazolványt átadni nem tudott, elmondta, hogy jelenleg nincs nála semmilyen okmány. Ezután az adatait bemondva egyeztetett az EDR rendszerben a rendőr. A törvény nevében szavak előrebocsátásával felszólította a panaszost, hogy a nála lévő csomagot és ruházatát át fogják vizsgálni. A panaszos a felszólításnak eleget tett, amely során előkerült 1 db Keserű Művek által forgalmazott VIPER 4,5 mm típusú 9 mm-es, E4UP-1341953. számú forgó táras gáz-és riasztópisztoly, valamint lőszer. A csomag átvizsgálása során a táskából előkerült a panaszos személyi igazolványa és lakcím kártyája is. A rendőr kérdésére, hogy rendelkezik-e tartási, vagy viselési engedéllyel azt a választ adta a panaszos, hogy ha minden igaz viselési engedélye van, de az nincs nála. A rendőr ekkor közölte vele, hogy ezzel szabálysértést követ el, amelyet ő elismert, majd a szabálysértési nyilatkozaton alá is írt. A gáz-és riasztófegyvert lefoglalta, amelyről lefoglalási jegyzőkönyvet állított ki.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján kiadták a panaszosnak az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást.

4) A panaszos nyilatkozatában kijelentette, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatót az Rtv. 92-93. §§-ai alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel/kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem él. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatót szóban, a panaszos részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette. Az előállítás egységben történő elhelyezésével kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8)-(9) bekezdések, valamint a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A alapján jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót nem vette át. Továbbá kijelentette a panaszos a nyilatkozatban, hogy élelmezést nem kért, betegségben nem szenved, sérülése a rendőri intézkedés előtt keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült. A nyilatkozatot a panaszos aláírta.

5) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a panaszos, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatása, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja szerint a hitelt érdemlően igazolni képtelen személy előállítása és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerinti szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítása a parancsnok véleménye szerint jogszerű és szakszerű volt. Továbbá az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésekben meghatározott arányosság követelményének megfeleltek, így azok arányosak voltak.

6) A rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos nem kérte a hozzátartozója/képviselőjének a kiértesítését, nem élt az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal és élelmezést sem kért.

Az előállítás 2014. január 17-én 18 óra 10 perctől 20 óra 10 percig tartott, amikor is a panaszost szabadon bocsátották.

7) A B. - i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztálya becsatolta a lefoglalásról készült jegyzőkönyvet, amelyet 2014. január 17-én 18 óra 15 perckor kezdtek felvenni és 19 órakor zártak le.

Ebből kiderül, hogy a panaszos átadott a rendőröknek egy Keserű Művek Viper 4,5 mm-es gáz-és riasztó fegyvert és hat darab lőszer (ebből négy darab riasztó, két darab gáz). A panaszos a lefoglalás ellen panasszal nem élt.

8) A szabálysértési ügyben tett feljelentés szerint a panaszos a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 183. §-ban meghatározott szabálysértést követte el, 2014. január 17-én 18 óra 10 perckor.

A történeti tényállás szerint M. S. r. tzls. állampolgári bejelentést kapott, hogy az M. presszóban egy férfi van, aki régebben azt hangzotta, hogy fegyvere van és nem fél senkitől, mert meg tudja magát védeni vele.

A helyszínen megjelenve, a sörözőbe belépve intézkedés alá vonta a rendőr a panaszost, aki számára fényképes igazolványt átadni nem tudott, ezzel kapcsolatban elmondta, hogy jelenleg nincs nála semmilyen okmány. Ezután az adatait bemondva egyeztetett a rendőr az EDR rendszerben. A törvény nevében szavak előrebocsátásával felszólította, hogy a nála lévő csomagot és ruházatát át fogja vizsgálni. A panaszos ennek eleget tett, amely során előkerült egy forgótáras gáz-és riasztópisztoly, valamint a hozzátartozó lőszeresek is. A csomag átvizsgálása során a táskából előkerült a panaszos személyi igazolványa és lakcím kártyája is. A rendőr kérdésére, hogy rendelkezik-e tartási, vagy viselési engedéllyel, azt a választ adta, hogy ha minden igaz viselési engedélye van, de az nincs nála. A gáz-és riasztófegyvert lefoglalták, amelyről jegyzőkönyvet vettek fel. Ezt követően közölte a rendőr a panaszossal, hogy ezzel szabálysértést követett el, amellyel kapcsolatban szabálysértési feljelentést tesz ellene, amelyet a panaszos tudomásul vett.

9) A rendőrség megküldte a panaszos, mint eljárás alá vont személy meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet, amelyet 2014. január 20-án 8 óra 44 perckor kezdtek meg 8 óra 59 perckor fejeztek be.

A panaszos úgy nyilatkozott, hogy a feljelentésben foglaltakat megismerte, azzal kapcsolatban azt kívánja elmondani, hogy az ügy történt, ahogy oda le van írva. A panaszos elmondta, hogy nem volt nála fegyverviselési engedély, azt a rendőrnek nem tudta átadni. A fegyverben a 6 db. lőszer be volt tárazva, amelyek közül 2 db. gázlőszer és 4 db. riasztólőszer volt. A fegyvert P. városban nem, de amikor kimegy a telekre mindig magánál tartja. A telek a felesége nevében van, amely közművesítve van és ott szokott kint aludni. Sokszor van itt a panaszos, most ha jól emlékszik kedden jött ki, aztán pénteken a húgával és a panaszos gyerekével bementek a sörözőbe. A panaszos magával vitte a fegyvert, az egész nap előtte is nála volt. Azt a kijelentést, ami a feljelentésben szerepel nem is aznap mondta, hanem korábban valamikor, és a panaszos nem is azért mondta, hogy nem fél senkitől, hanem arról beszélgetett, hogy hogyan alszik kint a telken és hogy, hogy nem fél arra mondta, hogy nem, mert nála van a gáz-és riasztófegyver. Nem is az emberektől, hanem a vadállatoktól fél, mint például veszett róka, vagy vaddisznó. A fegyver viselésére engedéllyel rendelkezik, azt be is mutatta. A feljelentés időpontjában azonban tényleg nem volt nála az engedély.

A panaszos saját kézírásával és aláírásával megerősítve kijelentette, hogy mindent, amit a rendőrség lefoglalt hiánytalanul átvett.

10) A rendőrség elküldte a fegyverviselési engedély másolatát, amely tanúsága szerint a fentebb megjelölt típusú fegyver viselésére a panaszos rendelkezik engedéllyel. Az engedély kelte 2013. május 23., érvényessége pedig 2018. május 22.

11) A fegyver és a lőszer vásárlására vonatkozó, a vásárlásról kelt nyugtát is a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta, amelyből kiderül, hogy milyen értéken vásárolta a lőfegyvert és a hozzávaló lőszerket a panaszos.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részére a hatásköre.

A panaszos sérelmezte a szabálysértési ügyében eljáró rendőrök által végrehajtott intézkedéseket, így különösen a nyilvánosan végrehajtott igazoltatását, a megalázó módon foganatosított ruházat-és csomagátvizsgálását. A panaszos elmondta, hogy a rendőrök nem voltak tekintettel arra, hogy ő cukorbeteg, valamint arra sem, hogy kiskorú fia szeme láttára vonták intézkedés alá a panaszost. A panaszos kérte a Testületet, hogy mihamarabb vizsgálja ki az őt ért alaptalanul, megalázó módon, illetve a fentiekben megnevezett kisfiát ért lelki- testi, egészségügyi károsodást, amely elmondása szerint a rendőri intézkedésekkel összefüggésben érte őket. Kérte továbbá a Testületet, hogy a vétkesek (bejelentő, a bejelentés jogszerűségét) felelősségre vonását.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiekből következik, hogy a Testület nem rendelkezik hatáskörrel a testi-lelki traumák kivizsgálására (erre az orvosok rendelkeznek megfelelő szakképzettséggel), valamint a Testületnek – hatásköri szabályaira tekintettel – nem áll módjában a bejelentés alaposágát, jogosságát megvizsgálni, tekintettel arra, hogy a Szabs. tv. 175. §-a szerinti valóltan bejelentés szabálysértés elkövetésének a gyanúját veti fel. A Testület

ellenben vizsgálat alá vonta a rendőrök által foganatosított igazoltatást, ruházat-és csomagátvizsgálását, valamint a panaszos előállítását.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, és az abból levezethető testi integritáshoz, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz, a VI. cikkében foglalt jó hírnévhez és a személyes adatok védelméhez való jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a panaszossal szemben fennállt-e valamely bűncselekmény és/vagy szabálysértés elkövetésének olyan mértékű gyanúja, ami a vele szembeni bármely intézkedést megalapozta, illetve intézkedési kötelezettséget teremtett a rendőrség oldalán.

A panaszosi és a rendőri állítások megegyeznek abban, hogy állampolgári bejelentés hatására jelent meg a két rendőr a presszóban és vonták intézkedés alá a panaszost. A rendőri jelentésből kiderül, hogy a bejelentést G. Zs. r. százados, helybéli lakos tette. Bár a bejelentést r. százados tette egy személyben, mégis elmondta, hogy állítólag többen is hallották, amint a panaszos azzal „dicsekszik”, hogy fegyverrel rendelkezik és azt nem fél használni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény/szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt/szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény/szabálysértés gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

A telefonos bejelentés a rendőrség oldalán felvethette a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 325. §-ában meghatározott lőfegyverrel vagy lőszerrel való visszaélés bűncselekmény elkövetésének a gyanúját. E szerint:

(1) Aki

- a) lőfegyvert engedély nélkül megszerez vagy tart,
- b) lőfegyvert engedély nélkül készít vagy forgalomba hoz,
- c) lőfegyvert engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azon átszállít,
- d) a lőfegyver készítésére, megszerzésére, tartására vagy kereskedelmére vonatkozó engedély kereteit túllépi,
- e) engedéllyel tartott lőfegyverét engedéllyel nem rendelkezőnek átadja, bűntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki

- a) kézilőfegyverhez, vadászlőfegyverhez vagy sportlőfegyverhez tartozó, csekély mennyiséget meghaladó vagy más lőfegyverhez tartozó lőszer engedély nélkül megszerez vagy tart,
- b) lőszer engedély nélkül készít vagy forgalomba hoz,
- c) lőszer engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azon átszállít,
- d) a lőszer készítésére, megszerzésére, tartására vagy kereskedelmére vonatkozó engedély kereteit túllépi,
- e) az engedéllyel tartott kézilőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiséget meghaladó vagy más lőfegyverhez tartozó lőszer engedéllyel nem rendelkezőnek átad.

(3) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt üzletszerűen vagy bűnszövetségben követik el.

(4) Aki az engedéllyel tartott kézilőfegyverét, vadászlőfegyverét vagy sportlőfegyverét, illetve az ahhoz tartozó lőszer bejelentés nélkül az ország területére behozza, onnan kiviszi, vagy azon átszállítja, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(5) Aki az (1)-(3) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(6) E § alkalmazásában csekély mennyiség a legfeljebb tíz darab lőszer.

A bejelentés felvethette a Szabs. tv. 183-ában meghatározott lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés elkövetésének a gyanúját is, amely szerint:

(1) Aki

- a) a lőfegyver vagy lőszer gyártására, tartására, kereskedelmére, javítására vagy használatára és szállítására vonatkozó szabályokat megszegi,
  - b) lőfegyverdarabot vagy lőszer elemet engedély nélkül készít, megszerez, tart vagy forgalomba hoz,
- szabálysértést követ el.

(1a) Aki

- a) kézilőfegyverhez, vadászlőfegyverhez vagy sportlőfegyverhez tartozó, csekély mennyiségű lőszer engedély nélkül megszerez vagy tart,
  - b) az engedéllyel tartott kézilőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó csekély mennyiségű lőszer engedéllyel nem rendelkezőnek átad,
- szabálysértést követ el.

(2) Aki

a) a légfegyver, gáz- és riasztófegyver, muzeális fegyver, színházi fegyver, illetve hatástalanított lőfegyver gyártására, kereskedelmére, megszerzésére, birtoklására, viselésére, tartására vagy használatára vonatkozó szabályokat megszegi,

b) a lőtér üzemeltetésére vonatkozó rendelkezéseket megszegi, szabálysértést követ el.

(2a) E § alkalmazásában csekély mennyiség a legfeljebb tíz darab lőszer.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

A kérdéskör vizsgálatánál elengedhetetlen a lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény (továbbiakban: Ftv.) és a fegyverekről és lőszeréről szóló 253/2004. (VIII. 31.) Kormányrendelet (továbbiakban: Kr.) releváns rendelkezéseinek az ismertetése.

Az Ftv. 3. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a rendőrség által kiadott engedély szükséges a gáz-és riasztófegyver viseléséhez.

Az Ftv. 2. § 40. pontja szerint fegyverviselés: „...fegyvernek a természetes személy testén, illetve a testén lévő ruházatán rejtett vagy nyílt módon történő elhelyezése.”

Az Ftv. 3/B. § szerint rendelkezései alapján gáz-és riasztófegyver viselése kizárólag önvédelmi célra engedélyezhető, annak a természetes személynek, aki a 18. életévét betöltötte, cselekvőképes, büntetlen előéletű, illetve az előéleti feltételeket, amelyek a 3/A. § (1) bekezdés b) - d) pontokban vannak részletezve, hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal igazolja.

Az Ftv. 2. § 21. pontja értelmében lőfegyvertartás a birtoklás, a viselés és tárolás. E három közül a gáz- és riasztófegyverek tekintetében (amelyek nem minősülnek lőfegyvernek) kizárólag a viselést köti a jogalkotó engedélyhez. A leírtak alapján gáz- és riasztófegyver engedély nélkül birtokolható és tárolható.

A Kr. 38. § (1) bekezdés alapján „gáz- és riasztófegyvert tartó személy lakott területen, közterületen, nyilvános helyen, közforgalmú közlekedési eszközön” a fegyverét ürítve, a fegyver és a töltények elkülönített csomagolásával, zárt dobozban vagy egyéb zárt tárolóeszközben szállíthatja, amelynek során köteles megtenni minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a fegyverhez, töltényhez illetéktelen személy ne férhessen hozzá. *(Az előírások értelmezése a gáz-és riasztófegyverre analógia segítségével történt, tekintettel arra, hogy a bekezdés szövege a gáz-és riasztófegyvert konkrétan nem tartalmazza, ugyanakkor a bekezdés eleje utal rá, hogy az előírások a gáz-és riasztófegyvert tartó személyekre is vonatkoznak.)*

A Kr. 38. § (2) bekezdés szerint a gáz-és riasztófegyvert tartó személy lakott területen, közterületen, nyilvános helyen, közforgalmú közlekedési eszközön viselési engedély esetén gáz-és riasztófegyverét betárazva, a véletlen elsülés ellen biztosítva, rejtve viselheti.

Mivel a telefonos bejelentés csak annyit tartalmazott, hogy egy ismeretlen személynél lőfegyver és feltehetően annak működtetéséhez szükséges lőszer van, és ez a személy többször is kijelentette, hogy nem fél azt használni, így ez a kijelentés és a vélelmezett tényállás felveti bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének a gyanúját, amelyről a rendőrség csak úgy tud meggyőződni, hogy ha kimegy a helyszínre és intézkedik az ismeretlen személy megtalálása érdekében.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, tekintettel arra, hogy fennállt a bejelentés alapján az intézkedés alapjául szolgáló gyanú.

3) A Testület ezt követően a panaszos igazoltatását vizsgálta meg.

A panaszos beadványában elmondta, hogy békésen iszogatót hűgával és kiskorú fiával a presszóban, amikor hirtelen megjelent két rendőr az asztaluknál, és igazoltatni kezdték őt.

A rendőrség tájékoztatása szerint azért mentek oda a panaszoshoz, mert a bejelentés tartalma szerint egy ismeretlen személy dicsekszik azzal, hogy nem fél használni a fegyverét, és mivel helyi rendőrök révén a panaszost egyedül nem ismerték, így odamentek hozzá a személyazonosságának a megállapítása érdekében. A panaszos igazoltatása során nem tudta odaadni a személyazonosító okmányait, csakis a csomagátvizsgálás közben került elő személyigazolványa és lakcím-azonosító igazolványa. Az igazoltatás jogalapjaként a rendőrség az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontját jelölte meg. E szerint a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési, vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében meg kell állapítani.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdése rögzíti, hogy „a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését,

2. szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében [...].”

Az igazoltatás szabályait az Rtv. 29. §-a rendezi. Eszerint a rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének – az igazoltatott választása szerint – a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait, hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

A személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosság megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatottól fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.

A Testület utal továbbá Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, amely a rendőr intézkedési kötelezettségéről rendelkezik. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Tekintettel arra, hogy a lakossági bejelentés egy ismeretlen személyre vonatkozott és a panaszos személyazonosságát a rendőrök nem tudták, így annak megállapítása a bejelentés által felvetett gyanú megalapozása, vagy kizárása érdekében az intézkedés során szükségyszerű volt, ezért a Testület álláspontja szerint a panaszos igazoltatása jogszerűnek minősült, így a panaszos személyes adatokhoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

4) Ezt követően a Testület a panaszos előállítását vizsgálta meg.

a) A Testület a panaszos előállításának jogalapjával kapcsolatban a következő megállapításokat teszi.

A rendőri jelentések rögzítették, hogy a panaszost a rendőrök az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja és az Rtv. 33. § (1) bekezdés f) pontjának I. fordulata alapján állították elő. Tehát a rendőrök az előállítással összefüggésben az iratokban két jogalapot is megjelöltek, egyrészt a személyazonosság igazolásának megtagadását, másrészt a szabálysértés továbbfolytatását.

i) A Testület először az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerinti előállítási ok fennálltát vizsgálta meg.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

A Testület ezen a ponton ismét utal azon töretlen gyakorlatára, amely szerint a szabálysértési tényállászerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja.

Felhívja továbbá a figyelmet a Testület az Rtv. 19. § (1) bekezdésében foglalt szabályra, miszerint a „jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni”. A rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenségre a törvény csak rendkívül szűk körben biztosít lehetőséget, hiszen „annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

A rendőrök az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulát jelölték meg az előállítás jogalapjaként. A panaszos magatartása felvetette a Szabs. tv. 183-ában meghatározott lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés elkövetését.

A hivatkozott előállítási ok abban az esetben valósul meg, ha valaki a rendőri felszólításnak nem tesz eleget. A rendőri felszólítás végrehajtására való kötelezettséget az Rtv. 19. §-a teremti meg, amely szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. Az Rtv. 19. § (2) bekezdése szerint a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

A rendőr bár felszólította a panaszost, hogy adja át neki a viselési engedélyt, a panaszos annak nem tett eleget (tekintettel arra, hogy az nem volt a birtokában), de felajánlotta azt, hogy vagy a húga, vagy a vikendházban tartózkodó felesége azt odaviszi. A rendőri iratok ezt a panaszosi állítást azonban cáfolták. Az, hogy a panaszos birtokában, az intézkedéskor nem volt a viselési engedély, természetét tekintve nem minősül olyan szabálysértésnek, amellyel a felszólítás hatására fel lehet hagyni.

Emellett a Testület visszautal a fentebb hivatkozott Ftv. és Kr. szakaszokra, amelyekből megállapítható, hogy a gáz-és riasztófegyver megszerzése és birtoklása (szállítása a szállítási szabályok betartásával) nem engedélyköteles. A gáz-és riasztófegyver viselése (testfelületen történő elhelyezése) engedélyköteles. Tekintettel arra, hogy a panaszos táskájában volt a lőfegyver, ezért ez a mozzanat szállításnak minősül, amelyre a jogszabályok nem írnak elő engedélykötelességet.

Ha pedig a rendőrök mégis be akarták szerezni az engedélyt, akkor arra más mód is nyitva állott, hiszen a viselési engedély kiváltása előtt a rendőrhatalóság közigazgatási eljárás keretében vizsgálja az engedély kiadásának feltételeit, erre való tekintettel nyilván rendelkeznek nyilvántartással, így a helyszínen egyszerűen, a nyilvántartásba való belépéssel, vagy onnan való lekérdezéssel meg tudtak volna arról győződni, hogy a panaszos rendelkezik-e viselési engedéllyel, avagy sem.

Így a fentiekre tekintettel a Testület a panaszos személyes szabadsághoz való jogának a sérelmét állapította meg az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont alapján foganatosított előállítás kapcsán.

ii) A Testület ezt követően a személyazonosság igazolásának megtagadását vizsgálta meg.

Az igazoltatás kezdeményezését az Rtv. széles körben alkalmazható rendőri intézkedési formává teszi az Rtv. 29. §-ában meglehetősen tágan meghatározott alkalmazási körrel, ugyanakkor ezen körön belül is egyértelmű követelmény a konkrét, egyértelmű cél megléte, az intézkedés célhoz kötöttsége.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, valamint

b) az igazoltatott személyt - annak választása szerint - lakcímének, tartózkodási helyének a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel.

Az Rtv. 29. § (2) bekezdése szerint az igazoltatott személy köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni.

Az Rtv. 29. § (4) bekezdése rögzíti, hogy a személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosítás megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatotról fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja.

A panaszos igazoltatása során derült ki, hogy nincsenek nála személyazonosító okmányai. Az okmányok a később fogantatott ruházat-és csomagátvizsgálás során előkerültek, így a panaszos személyazonosító adatait a helyszínen felvették a rendőrök. Így a szabálysértési feljelentéshez rendelkezésre álltak az adatok, ezért a rendőrség által hivatkozott előállítási jogalap nem állja meg a helyét, tekintettel arra, hogy az előállításnak nem volt olyan célja, amely igazolható lenne.

Így erre tekintettel a panaszos jelen szakasz szerinti előállítása kapcsán is kimondta a Testület, hogy sérült a panaszos személyes szabadsághoz fűződő joga az előállítás kapcsán.

b) Mivel ugyanakkor az Rtv. a vizsgált esetre nem kötelező jelleggel, hanem lehetőségként írja elő előállítás alkalmazását, a jogalap meglétén túl a Testületnek azt is mérlegelni kellett, hogy az előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének.

Azon kérdés megítéléséhez, hogy a rendőrség megalapozottan döntött-e a panaszos előállítása mellett, az Rtv. 15. §-ában előírt arányossági követelmény ad eligazítást. A rendelkezés értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll

arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Tekintettel arra, hogy a Testület már magát az előállítást is alapjogot sértőnek ítélte, így az előállítás jogszerűtlensége minden további intézkedést és kényszerítő eszköz használatot jogszerűtlenné tesz, ezért az Rtv. 15. § alapján sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.

5) A Testület ezt követően a panaszossal szemben foganatosított ruházat-és csomagátvizsgálás kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett.

A panaszos elmondása szerint a rendőrök erőteljesen szétrúgták a lábait és megszorították a frissen műtött gipszben lévő kezét és átvizsgálták a ruházatát, valamint a csomagjait.

A rendőrség a panaszos átvizsgálásának jogalapjaként az Rtv. 31. § (1) bekezdést jelölte meg, és elmondta, hogy látták, hogy a panaszos keze gipszben van, így körültekintően vizsgálták át a kezét úgy, hogy az érintett területet kihagyták. A panaszos ruházatának átvizsgálása során a tanult technikai fogásokat alkalmazták.

Az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

Tekintettel arra, hogy a Testület már magát az előállítást is alapjogot sértőnek ítélte nem szokta elvégezni egyéb cselekmények elkülönült értékelést, (mivel az előállítás jogszerűtlensége minden további intézkedést és kényszerítő eszköz használatot jogszerűtlenné tesz) azonban jelen esetben a Testület indokoltnak tartotta a vizsgálatot, hiszen az Rtv. 29. § (6) bekezdés már megteremtette az átvizsgálásra a jogalapot, így a rendőrség az arányosság és fokozatosság elvének betartásával a panaszost átvizsgálhatta volna személyi szabadság korlátozása, így az Rtv. 31. § (1) bekezdésére hivatkozás nélkül is.

6) A Testület ezt követően a rendőrök szolgálati fellépését vizsgálta meg.

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés kezdetekor, a vele szemben eljáró rendőr nem köszönt, nem mutatkozott be, nem közölte vele az azonosító számát.

A rendőri jelentések azt tartalmazzák, hogy az intézkedő rendőr a Szolgálati Szabályzatban meghatározott szolgálati fellépés szerint kezdte meg az intézkedést. Köszöntötte a panaszost kornak, napszakkak és nemnek megfelelő köszönéssel, tiszteletadással, neve rendfokozata, azonosító számának közlésével.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő

eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Jelen esetben a rendőr és a panaszos előadása között olyan fokú ellentmondás tapasztalható a tekintetben, hogy a rendőr közölte-e a nevét, az azonosító számát, a beosztását, amely további bizonyítékok hiányában nem oldható fel, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedő rendőr betartotta-e a szolgálati fellépés szabályait.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

7) A panaszos sérelmezte, hogy nem értesítették a feleségét arról, hogy őt előállítják.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos az intézkedés során nem sérelmezett, nem panaszolt semmit, nem is akarta, hogy a feleségét értesítsék, hiszen csak egy dolgot szeretett volna, hogy ha tovább folytathatja a sörivást.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése értelmében, ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

Tekintettel a panaszosi és a rendőrségi állítás közötti ellentmondásra, amelyet a Testület korlátozott bizonyítási eszközeire figyelemmel nem tudott feloldani, így a panaszos feleségének értesítésével kapcsolatos panaszával összefüggésben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

8) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során a rendőrök nem vették figyelembe azt, hogy ő cukorbeteg, hiszen ezen betegség sajátossága, hogy meghatározott időközönként kell enni és inni, valamint lehetőleg ugyanabban az időpontban kell bevenni a gyógyszereket.

A rendőrség elmondta, hogy egyszer sem szólt a panaszos a rendőrségnek arról, hogy ő cukorbeteg, sőt a rendőrség hangsúlyozta a megküldött jelentésekben, hogy alkoholt fogyasztott, amelyet még a rendőri intézkedés során sem szívesen hagyott abba.

A Testület ehelyütt utal az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésére, mely kimondja, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonszükségletet közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 37. §-ának a) pontja szerint pedig a rendőr az önveszélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket.

A panaszos beadványában foglaltakat a rendőrök egyértelműen megcáfolták, sőt ki is hangsúlyozták azt, hogy a panaszos az intézkedés során egy dolgot hangoztatott folyamatosan, hogy ő sört kíván inni, szeretné tovább folytatni a sörözését. A panaszos ugyan elmondta beadványában, hogy a rendőri intézkedés a cukorszintjét felborította, de erről nem csatolt be semmiféle orvosi igazolást, amely jelen állítását minden kétséget kizáróan alátámasztotta volna. Sőt a panaszos saját előadását cáfolja meg azzal, hogy úgy nyilatkozott, hogy betegségben nem szenved.

Így erre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos testi épséghez való joga a rendőri intézkedés során.

9) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség megalázóan járt el vele szemben a rendőri intézkedés során, hiszen többen is végignézték azt, hogy őt igazoltatják és átvizsgálják ruházatát és csomagjait.

A rendőrök elmondták, hogy meglátásuk szerint az intézkedés sem a kocsmában, sem a kapitányságon nem volt megalázó, azt a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően, szakszerűen hajtották végre a bejelentésből rendelkezésre álló információkat figyelembe véve. A kocsmában történt intézkedés közben a többi vendég előkészítette az iratát, tovább beszélgettek, láthatóan senki sem foglalkozott a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedéssel, közben a panaszos hölgy társa tovább fogyasztotta a sörét, majd a fiúval együtt az intézkedést követően elhagyta a kocsmát.

Tekintettel az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület gyakorlatában rendszeresen előfordulnak olyan ügyek, amelyekben a rendőri intézkedés nyilvános helyen, alkalomadtán szomszédok, vagy munkatársak szeme láttára zajlik. A Testület rendszerint abból indul ki hasonló esetekben, hogy a nyilvánosság bizonyos mértékig elkerülhetetlenül a rendőri intézkedések velejárója.

A panaszossal szembeni intézkedést a rendőrök egy presszóban fogatosították, ahol többen tartózkodtak. Az intézkedést a panaszos elmondása szerint végig nézte a kiskorú gyermeke és a húga is. A rendőrök egyértelműen cáfolták azt, hogy az intézkedés végrehajtása megalázó lett volna a panaszosra nézve, tekintettel arra, hogy mindenki tovább beszélgetett, sőt a panaszossal lévő két személy tovább folytatta az italozást.

A Testület megítélése szerint az, hogy többen láthatták a panaszossal szembeni intézkedést önmagában nem eredményezte a panaszos jó hírnévhez fűződő jogának a sérelmét.

10) A panaszos sérelmezte, hogy ruházatának átvizsgálása kapcsán a rendőrök, annak ellenére, hogy ő külön is szólt arról, hogy jobb keze gipszben van a rendőrök durván jártak el vele szemben, direkt megszorították a gipszben lévő kezét. A panaszos beadványában elmondta, hogy ezen felhatalmazáson túli erőszak kifejtésének következményeként, 2014. január 20-án a gipszsin levétele után kiderült, hogy elég súlyos szövödmény keletkezett az említett testrészén, illetve a vércukorszintje is jóval megnőtt.

A rendőrség kategorikusan cáfolta a panaszos állításait, tekintettel arra, hogy látták azt, hogy a panaszos keze gipszben van, így a ruházatát úgy vizsgálták át, hogy az említett testrészt és területét nem érintették.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez fűződő jogot a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A (2) bekezdés pedig rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) töretlen gyakorlata szerint (lásd például: Selmouni kontra Franciaország, Ribitsch kontra Ausztria és Tomasi kontra Franciaország) amennyiben egy személy a hatóságok őrizetébe kerül és rajta ezen idő alatt sérülések keletkeznek, megfordul a bizonyítási teher, és a hatóságokra, illetve az érintett államra hárul, hogy valószínű magyarázatot adjon a sérülés okát illetően. Ellenkező esetben a Bíróság megállapítja az Emberi Jogok Európai Egyezménye kínzást, megalázó vagy embertelen bánásmódot tilalmazó 3. cikkének sérelmét, azaz az érintett alapjogának sérelmét (ami azonban nem jelent egyet valamely meghatározott személy büntetőjogi felelősségének megállapításával). A bántalmazás gyanúját felvető ügyekben a Testület ugyanezt a megközelítést alkalmazza.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület a panaszos és az érintett rendőrök nyilatkozatára támaszkodhatott. A nyilatkozat és a jelentések tartalmazzák, hogy sérülés az intézkedés során nem keletkezett, sem a panaszos, sem pedig a rendőrség nem csatolt be sérülésről készült látleletet.

Így erre tekintettel a Testület nem tudta feloldani a rendőrség és a panaszos állításai között feszülő ellentmondást, ezért a panaszos testi épséghez való jogának a sérelme nem megállapítható.

11) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés befejeztével nem kapta vissza a sapkáját és a bicskáját sem (amelyet letételezés nélkül vett el a rendőrség) csak nehézkesen, a rendőrségen való másodszori megjelenése után kapta vissza a bicskáját.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos a bicskát első alkalommal az intézkedés végén visszakapta, mert az nem volt közbiztonságra különösen veszélyes eszköz. A panaszos az intézkedés során jelezte, hogy ő nem talál haza a kapitányságról, ezért kérte a rendőröket, hogy vigyék vissza a kocsmába, mert ő még sörözni akar, és majd onnan haza megy. M. S. kérésére, a panaszost hazavitték az általa megjelölt címre, azért, hogy a főúton az esti órákban gyalogosan közlekedve nehogy baleset érje, vagy el ne tévedjen. A panaszos a hazaszállítása során felejtette a rendőr gépjárműben a bicskáját, amelyet a rendőrök a kapitányságon biztonságba helyeztek azért, hogy később visszaadhassák azt a panaszosnak. Amikor a panaszos megjelent a kapitányságon (január 20-án) rendezni az ügyét, azonnal visszakapta az autóban felejtett bicskáját. Az intézkedő rendőr elmondta, hogy a panaszos sapkáját se nem vették el, se nem foglalták le. A rendőr arra sem emlékszik, hogy volt-e egyáltalán a panaszoson sapka. Semmi ok nem volt egy sapka lefoglalására, ez a rendőr szerint valóban az események sarkítása.

Tekintettel a panaszosi és a rendőri állítások közötti ellentmondásokra, amelyeket a Testület nem tudott feloldani, így a panaszos jelen kifogása kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület az általa lefolytatott vizsgálat során megállapította, hogy a rendőrök a panaszossal szemben megfelelő jogalap birtokában kezdték el az intézkedést. A panaszos igazoltatása szintén kellő jogalappal történt meg, így nem sérült a panaszos személyes adatokhoz fűződő alapvető joga. A Testület a panaszos előállítására kapcsán megállapította, hogy a rendőrség kellő jogalap hiányában foganatosította a panaszos előállítását, amely így az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság követelményének sem felelt meg, így sérült a panaszos személyes szabadsághoz fűződő joga. A jogszerűtlen előállítás miatt, az annak során foganatosított ruházat-és csomagátvizsgálás foganatosítására is kellő jogalap hiányában került sor, ezért a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszos betegsége kapcsán a Testület nem állapította meg a panaszos testi épséghez való jogának a sérelmét. A Testület számos ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség állításai között, így erre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőri szolgálati fellépés kapcsán, nevezetesen, hogy a rendőr az intézkedés elején köszönt-e, bemutatkozott-e. Ugyanezen okból kifolyólag a panaszos

tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a panaszos feleségének az értesítése kapcsán. Szintén nem állapítható meg a panaszos testi épséghez való jogának a sérelme a panaszos gipszelt kezének a megszorítása kapcsán, tekintettel a nyilatkozatok közötti ellentmondásra, amelyet a Testület a korlátozott bizonyítási eszközeire tekintettel nem tudott feloldani. A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés befejeztével nem adták vissza a bicskáját és a sapkáját, amely kifogás kapcsán a Testület az egyes nyilatkozatok közötti ellentmondások miatt arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható. Végezetül a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos jó hírnévhez fűződő alapvető joga azért, mert nyilvánosan, több ember számára intézkedtek vele szemben a rendőrök.

VI.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokolttá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag